

Autentický snímek ze spisu P ČR

29.

V protisměru ŽIVOTA

Bylo pět patnáct, všední pracovní listopadový den. Nákladní automobil s návěsem – řízený Františkem Pěnkavou – se blížil ve směru od Plzně ke katastru obce Králův Dvůr.

Náhle zasvítla v levém bočním zrcátku světla osobního vozu a vzápětí se za ním objevila druhá dvojice reflektorů.

Obě vozidla nákladák svižně předjela. Jejich zadní obrysová světla mizí ovšem po několika málo vteřinách panu Pěnkavovi z dohledu. Byla mlha hustá, bezmála jak syrovátka. Druhé auto je červené, stačil si uvědomit těžkotónáží šofér.

Již delší dobu zveřejňujeme vyprávění o dopravních nehodách s nejčernějšími konci. Jedná se o texty výstražné, ale zároveň v nich hledáme poučení pro nás – aktivní současné řidiče. Pátráme po chybách, které se konkrétním účastníkům (jména aktérů reálných tragédií většinou měníme – red. pozn.) staly zmýlenou fatální.

U předloňské kauzy z dálnice u Berouna je těžké vysvětlit zavinění ošklivého karambolu, ani šetření policie nedospělo k jasnému závěru – a primární účastníci střetu nejsou mezi námi. Přitom je vina Řidiče A mimo jakékoliv pochybnosti zřejmá.

Jedenatřicetiletý muž jako obvykle brzy ráno – zhruba ve čtyři hodiny – vstával, prošel koupelnou, absolvoval kolem berounského bydliště nezbytnou procházku se psem a odjížděl stříbrnou fabii do Prahy.

Večer předtím dostal od rodičů významný dar – nemalé peníze na nové auto. Měl spokojené manželství, dařilo se mu v podnikání. Po desetiletém zápase s cukrovkou – musel si čtyřikrát denně aplikovat inzulin – se naučil s onemocněním žít, nijak mu nepřekáželo, nevadilo za volantem. Neměl žádné sklony k hazardu, ani k jakýmkoliv sázkám. Auto řídil výhradně on, na technický stav vozidla si nestěžoval. Rozšiřoval si dálkovým studiem kvalifikaci, uzavřel životní pojistku.

Manželka Řidiče A vyloučila jeho záměrný omyl – neměl k tomu ten nejmenší důvod.

...

Našli se svědci, kteří viděli, že po dálnici jede vedle nich – za středovou bariérou v protisměru – světlé auto. Asi někdo špatně najel, naštěstí je tam dost dlouhý rovný úsek s možností zmizet z vozovky na jiném sjezdu, pomyslel si někdo. Na policii nevolal, v rozhlasových zprávách pak zaslechl, co se u Berouna stalo.

Jel v protisměru v rychlém pruhu, tedy z jeho pohledu v pomalejší pravé části dálnice, v místech, kde se říká U Zámečku, vypovídal jiný motorista.

Postižený Řidič B, zkušený profesionál v ovládání složitějších dopravních prostředků, směřoval v červené oktávii od Plzně na pracoviště do Prahy. Na tachometru mohl mít sto až sto třicet kilometrů v hodině. Po předjetí tiráku zřejmě zůstal v levém – rychlejším – dálničním pruhu, možná se chystal předjet i osobní vozidlo, které těsně před ním ukončilo předjížděcí manévry vůči nákladnímu autu.

A srazil se čelně s Řidičem A.

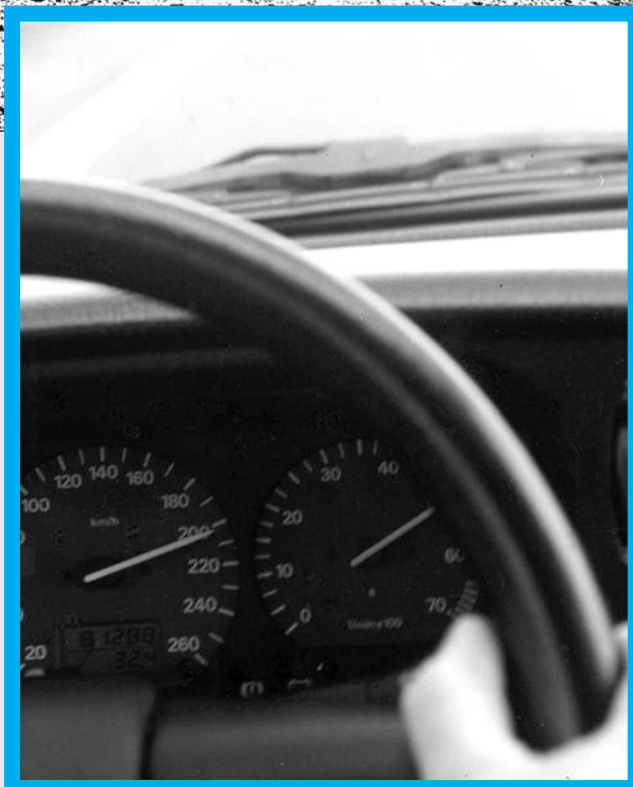
Na pár nedostatečných desítek metrů se Františku Pěnkavovi otevřel – v pět dvacet – pohled na rozervaný vrak červeného auta postavený napříč uprostřed mezi jízdními pruhy. Sešlápl prudce brzdy mohutného stroje. Souprava šla do smyku a bokem se nezadržitelně sunula k havarovanému osobáku. Zasáhla trosky pravým předním bokem.

Něšto tomu zabránit – a pro Řidiče B to již nehrálo roli.

Stříbrný provinilý vůz musel jet – podle znaleckého posudku – rychlostí sto dvacet až sto šedesáti kilometrů v hodině. Náraz tento automobil otočil a vyhodil na ocelové svodidlo, předními koly ve správném směru na Prahu.

Policejní nehodovka měla zprvu potíží určit, kdo a odkud ke strašlivé srážce přijel.

Oba řidiči utrpěli – podle následných detail-



ních pitevních nálezů – na místě a bezprostředně v okamžiku dopravního neštěstí mnohočetná zranění neslučitelná s dalším životem.

...

Případ skončil neuzavřen. Podle názoru kriminalistů, kteří se nutně nehodou s dvojnásobným smrtelným následkem pečlivě zabývali, mohl Řidič A – v důsledku „profesionální slepoty“, z určité okamžité roztržitosti – vjet do protisměru omylem.

V místech, kde najel do nesprávného směru dálnice, stojí benzinová čerpadla na obou stranách moderní komunikační tepny, víceméně zrcadlově situovaná. Řidič A se tedy mohlo stát, že si – v podmínkách zamlžení od Berounky – neuvědomil, že už projíždí kolem druhé benzinky, a že dál bude pospíchat za každodenní prací v protisměru.

A trefí Řidiče B, který neměl šanci uniknout tragickému konci, ani kdyby projížděl ve vši opatrnosti osudovou mlhou rychlostí, řekněme šedesáti kilometrů za hodinu...

Jaroslav KOPIC

Foto archivy P ČR

Ilustrační foto Václav ŠEBEK